

ærede Landbrugsminister ikke har været heldig i Retning af at bedømme den finansielle Situation, som Kornloven har medført. Jeg kan tænke mig, at den højtærede Landbrugsminister vil sige, at ved Uregninger paa Grundlag af alle de Oplysninger, der foreligger — jeg ved ikke, hvor mange Ligninger man skal stille op, men det kan for saa vidt ogsaa være lige meget —, kommer man til, at det finansielle Resultat vil blive dette eller hint. Et saadant Regnestykke kan i og for sig udføres af en Dreng i en eller anden Mellemskoleklasse eller i alt Fald i en eller anden Gymnasieklasse, for saa vidt det er den matematiske Linie. Men det er ikke til at foretage saadanne Beregninger, at man har en Leder af en Virksomhed. En Leder af en Virksomhed maa tage skønsmæssige Hensyn; skønner han rigtigt, er han en dygtig Leder, men skønner han forkert, maa man sige, at han er mindre dygtig. Og at den højtærede Landbrugsminister her har skønnet forkert, er altsaa hævet over enhver Tvivl.

Trods det, at Kornloven altsaa har givet et væsentlig mindre Underskud, end jeg havde ventet, vil dog de omtrent 150 Mill. Kr., som Finansloven viser i Overskud, efter Finansministerens Mening gaa med. Og naar man har Lejlighed til en Gang imellem at faa Referat fra Finansudvalget, vil man hurtig opdage, at der kommer mange Udgifter, som sikkerlig ikke har været forudset; i mit Parti har vi allerede faaet antydet ikke saa ganske ubetydelige Beløb, der kommer til Udbetaling ud over, hvad man havde ventet.

Saa er der Indtægtssiden, og der maa jeg igen sige til den højtærede Minister for offentlige Arbejder: Hvor har han dog kunnet lægge Navn til, at Statsvirksomhederne paa Finansloven for 1921—22 staaet opført med et Overskud paa 5 Mill. Kr.? Det er jo fuldkommen ubegribeligt. Jeg har ved Tillægsbevillingslovens Behandling netop paapeget, at dette Tal ikke i mindste Grad bar Sandsynlighedens Præg. Hvorledes er nu det finansielle Resultat af Statsbanerne til Dato, eller rettere sagt, hvorledes er det til den 1. September? Resultatet er det, at Statsbanerne har givet 15 Mill. Kr. i Underskud, og i den tilsvarende Tid i Fjor gav de 1½ Mill. Kr. i Underskud; de har altsaa givet 13½ Mill. Kr. mere i Underskud i den tilsvarende Periode af indeværende Finansaar sammenlignet med det svundne Finansaar. Spørger man saa, hvorledes det vil gaa i den Tid, som er tilbage af indeværende Finansaar, saa er det ikke muligt at faa Øje paa,

hvorledes det skulde gaa til, at den Del af Finansaaret, som er tilbage, skulde stille sig væsentlig bedre end den tilsvarende Periode i Fjor. I de ulykkelige Kul, som vi fik i sin Tid, har vi, efter hvad jeg mener at have faaet oplyst fra god Kilde, Kul nok til hele Resten af Finansaaret, i hvert Fald saa omtrent. Og hvem kan antage, at Trafikken vil blive forøget i nævneværdig Grad i den Tid, der er tilbage?

Nu ved jeg vel, at man har Sparekommissioner, og det er antydet, at man gennem Sparekommissionernes Forslag skulde kunne komme til ikke ubetydelige Besparelser. Men inden dette virker, er i hvert Fald dette Finansaar sikkert til Ende. Saa har vi den Besparelse, som ligger i, at Tjenestemandslønningerne automatisk gaar ned, samtidig med at Dyrtiden gaar ned. At dette vil betyde noget, er givet, men det vil sikkert meget langt fra kunne opveje de 13 Mill. Kr., vi allerede har i Underskud udover Underskuddet i den tilsvarende Periode i Fjor.

Jeg kan altsaa — desværre — ikke se, at der er nogen som helst rimelig Grund til at vente, at Resultatet for Statsbanernes Vedkommende i Aar vil blive bedre end i Fjor. Ogsaa i Venstres Presse har man fornuftigvis været opmærksom paa, at her var et skævt Forhold finansielt set, og man har interviewet Ministeren for offentlige Arbejder. Og hvad siger saa han? Det er rigtigt nok, siger han, at det ikke gaar saa godt, som det skulde, idet vi skulde have 5 Millioner Kr. i Overskud; men det kan jeg forsikre Dem for, at havde vi haft den Trafik, som var forudsat, saa vilde der være blevet 5 Millioner Kr. i Overskud.

Men der maa jeg igen spørge: Har da en Minister ikke Pligt til at regne med de Forhold, hvorunder vi lever? Kan han ganske automatisk sige: Efter den Statistik skal vi have saa og saa meget Gods, saa og saa megen Persontrafik, de og de Takster og de og de Kuludgifter — atter et Par Ligninger, og saa finder vi ud af, at Overskuddet er 5 Millioner Kr., medens det virkelige Resultat bliver et Underskud paa 50 Millioner Kr. Det er urigtigt, at Ministrene har taget sig deres Stilling saa let; man bør — det er en Nødvendighed for alle i dette Land — regne med de faktiske Forhold; og ikke paa den Maade, at man venter sig, at det kan blive saadan og saadan. — Det er min Tro, at man for Statsvirksomhedernes Vedkommende i Stedet for et Overskud paa 5